

Arrest

nr. 33 812 van 9 november 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 25 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Erbil en zou van Koerdische origine zijn. Begin 1992 zouden u en uw familie naar Bagdad zijn verhuisd omwille van de betrokkenheid van twee broers bij de Ba'thpartij. U zou ongeveer acht jaar voor uw vertrek uit Irak samen met uw broer een winkel in alcoholische dranken zijn begonnen. Circa december 2004 zouden u en uw broer een eerste keer een dreigbrief hebben ontvangen waarin stond vermeld dat jullie moesten stoppen met het verkopen van alcohol. Zo zouden jullie nog drie andere dreigbrieven hebben gekregen. Ze waren afkomstig van “ansar as-sunna” en “tawhid wa l-jihad”. In februari 2005 zouden u en uw broer in uw winkel zijn beschoten door onbekenden. Jullie zouden beiden zijn gehospitaliseerd en na een maand

zou u uit het ziekenhuis zijn ontslagen. Circa vijftientig dagen voor uw vertrek uit Irak zou u de winkel weer hebben geopend. Er zou echter een man zijn binnen gekomen die u zei dat u reeds meermaals was gewaarschuwd dat het verkopen van alcohol 'haram' was en dat jullie zouden worden afgeslacht. U, uw broer en twee vrienden zouden hem hebben kunnen overmeesteren en zouden hem hebben uitgeleverd aan de Nationale Garde. Daarop zou u zeker niet meer met rust worden gelaten en zou u hebben besloten Irak te verlaten. U zou Irak hebben verlaten op 26 oktober 2005 en op 3 november 2005 zou u hier in België zijn aangekomen. De daaropvolgende dag heeft u hier asiel aangevraagd.

B. Motivering

Daar uw asielmotieven duidelijk blijken uit het administratief dossier beslist de Commissaris-generaal u niet op te roepen voor een bijkomend gehoor. Niettegenstaande de initiële beslissing van de Commissaris-generaal tot verder onderzoek, dient immers in deze fase van de procedure te worden gesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal over informatie beschikt waaruit blijkt dat u, vóór uw asielaanvraag in België, reeds twee maal asiel heeft aangevraagd in Duitsland, namelijk op 16 februari 1999 en op 7 augustus 2000. U heeft hier in geen enkele fase van uw asielprocedure in België melding van gemaakt. Integendeel, zowel tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ vraag 16) als tijdens uw gehoor in dringend beroep (CG p.1), alsook in uw antwoord op de vraag om inlichtingen (06/04/2006) heeft u uitdrukkelijk ontkend ooit eerder asiel te hebben aangevraagd. Bovendien verklaarde u tijdens uw gehoor in dringend beroep expliciet dat u van 1996 tot oktober 2005 in Bagdad woonde en stelt u dat u voor uw komst naar België in 2005 nooit eerder buiten Irak bent geweest (CG p.2). Uit het feit dat u uw eerdere asielaanvragen heeft ontkend, dient te worden afgeleid dat u bewust heeft gepoogd de Belgische autoriteiten te misleiden. Meer zelfs, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat u zich in Duitsland onder een andere identiteit vluchteling heeft verklaard, namelijk onder de naam van Mohammad (A.), geboren op 01/09/1968 (versus Hiwa Najib (S.), geboren op 17/07/1966). Bijgevolg rijzen er ernstige twijfels omtrent uw beweerde identiteit.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan geen verder geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier wijzigen. Het betreffen uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verweerder doet ter zitting afstand van de aangevoerde exceptie van niet-ontvankelijkheid op grond van het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit".

2.1.2. De Raad ontwaart geen reden om de afstand van de voormelde exceptie niet in te te willigen.

2.2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, zoals ondermeer gesteld in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) alsook de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat de tegenstrijdigheden en inconsistenties betrekking hebben op details en niet de kern van zijn relaas raken.

In een tweede middel voert hij machtsafwendings- en de schending van algemene beginselen van behoorlijk bestuur aan, in casu de zorgvuldigheid- en redelijkheidsplicht.

In het "aanvullend verzoekschrift" verklaart verzoeker de middelen te handhaven zoals ontwikkeld in het initiële verzoekschrift.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing het gevolg zou zijn van machtsafwendings, dan wel de zorgvuldigheid- en redelijkheidsplicht zou schenden, zodat het tweede middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker twee maal een asielaanvraag heeft ingediend in Duitsland, namelijk op 16 februari 1999, welke werd geweigerd op 16 maart 2000, en op 7 augustus 2000 en die geweigerd werd op 6 september 2000 (administratief dossier, stuk 17). Blijkens deze informatie verklaarde verzoeker in Duitsland dat zijn naam A. is en zijn voornaam Mohammed en dat hij is geboren op 1 september 1968, dan wel dat hij de naam A. en de voornaam Selim heeft met als geboortedatum 15 juli 1966.

In België verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat zijn achternaam S. is en zijn voornaam Hiwa Najib. Hij zou geboren zijn op 17 juli 1966 (administratief dossier, stuk 15, nr.1-2). Hij ontkende uitdrukkelijk ooit andere namen te hebben gevoerd (ibid., stuk 15, nr.3). Tevens ontkende hij reeds eerder in een ander land een asielaanvraag te hebben ingediend of in een ander land te hebben verbleven (ibid., nr.16, 26-27). Ook in de vragenlijst gaf verzoeker aan dat S. zijn achternaam is en Hiwa Najib zijn voornaam (administratief dossier, stuk 6, p.1). Hij ontkende daarenboven nogmaals uitdrukkelijk dat hij reeds eerder een asielaanvraag had ingediend in een ander land (ibid., p.10).

Tijdens het gehoor bij het CGVS beweerde verzoeker dat hij van 1996 tot oktober 2005 in Bagdad zou hebben gewoond, waarbij hij wederom zijn verblijf en asielaanvraag in Duitsland verzweeg (administratief dossier, stuk 9, p.3).

De bestreden beslissing motiveert derhalve met recht dat de door verzoeker gepleegde fraude bewust is daar hij bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn identiteit en verblijfplaatsen.

Verzoeker betwist de voormelde vaststellingen niet in de verzoekschriften en brengt niet het minste element aan dat hieraan afbreuk zou kunnen doen of zou kunnen verklaren. Derhalve blijft de motivering van de bestreden beslissing staande en kan er geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker ingeroepen vluchtmotieven.

De onvertaalde identiteitsdocumenten in het administratief dossier, in casu een identiteitskaart, het rijbewijs en nationaliteitsbewijs kunnen niet in andere zin doen besluiten, te meer daar ze zich onder de

